

Tolkningsfråga

Ska en egen transporttjänst som en resebyrå tillhandahåller inom ramen för ett paketpris som den resande betalar för en till denne tillhandahållen resetjänst vilken beskattas i enlighet med bestämmelserna om resebyråer i artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾, såsom en nödvändig del av tillhandahållandet av denna resetjänst, beskattas enligt den för resetjänster gällande normalskattesatsen för mervärdesskatt eller enligt den reducerade skattesatsen som i enlighet med artikel 98 jämförd med punkt 5 i bilaga III till detta direktiv gäller för tillhandahållanden av persontransporter?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Italien) den 7 november 2011 — Danilo Debiasi mot Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

(Mål C-560/11)

(2012/C 25/64)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Danilo Debiasi

Motpart: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Tolkningsfråga

Är de nationella bestämmelserna förenliga med gemenskapsrätten, närmare bestämt är artiklarna 19.5 och 19 bis i presidentdekret nr 633/72, förenliga med artikel 17.2 a i direktiv 388/77/EEG⁽¹⁾, dokument KOM(2001) 260 slutlig av den 23 maj 2001 och dokument KOM(2000) 348 slutlig av den 7 juni 2000? Föreligger det vidare olika behandling med avseende på mervärdesskattesystemet i olika medlemsstater i Europeiska unionen då samma hälso- och sjukvårdstjänster beskattas med olika mervärdesskattesatser?

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Alicante (Spanien) den 8 november 2011 — Fédération Cynologique Internationale mot Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(Mål C-561/11)

(2012/C 25/65)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fédération Cynologique Internationale

Motpart: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Tolkningsfråga

I ett mål rörande intrång i den ensamrätt som ett gemenskapsvarumärke ger, omfattar den rätt att hindra tredje man från att använda ett varumärke i näringsverksamhet som föreskrivs i artikel 9.1 i rådets förordning (EG) nr 207/2009⁽¹⁾ av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, varje tredje man som använder ett kännetecken som medför risk för förväxling (därför att det liknar gemenskapsvarumärket och varorna eller tjänsterna är av liknande slag), eller är det tvärtom så, att den inte omfattar den tredje man som använder (det förväxlingsbara) kännetecknet som har registrerats för dennes räkning som ett gemenskapsvarumärke, så länge som den senare varumärkesregistreringen inte först har ogiltigförklarats?

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Sibiu (Rumänien) den 10 november 2011 — Mariana Irimie mot Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Mål C-565/11)

(2012/C 25/66)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Sibiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Mariana Irimie

Svarande: Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Tolkningsfråga

Kan principerna om effektivitet, likvärdighet och proportionalitet när det handlar om rättsåtgärder som kan vidtas av privatpersoner som lidit skada till följd av en överträdelse av gemenskapsrätten — som skett genom att en nationell lagstiftning har tillämpats som strider mot gemenskapsrätten vilket framgår av domstolens rättspraxis och rätten till egendom enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artikel 17 i Europeiska unionen om de grundläggande rättigheterna — anses utgöra ett hinder för nationella bestämmelser som begränsar det skadestånd som privatpersoner kan beviljas till följd av att deras rättigheter har åsidosatts?